

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. IV. Quòd Secta Mahometi plurimum conferat ad probandam
Divinitatem Jesu Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

Quòd Secta Mahometi plurimum conferat ad probandam Divinitatem Jesu Christi.

ARTICULUS IV.

ADigi quidem possunt dæmones virtute exorcismorum, ut reddant gloriam Christo Jesu; frustra tamen torseris equuleo Judæum; nec enim extorquebis ore illius nisi blasphemias contra ipsum. Hi duo Rabbini, quos lulentis argumentis adducere studuimus ad agnoscendam ipsius divinitatem, non abhorrebant opponere nobis Mahometum, abominandum hoc monstrum, qui congregasse videtur in persona sua, omnes sceditates, quæ humanam conspurcârunt naturam ab Ismaele, à quo creditur suam traxisse originem.

Horrenda est impietas in comparationem adducere Jesum Christum cum Mahometo.

Nunquid inveniantur, dixerunt ipsi, totidem & tanta prodigia in Mahometo, quot & quanta in Christo Jesu? Nonne æquè extenditur, æquè floret ac viget utriusque secta? Uni suum est Evangelium, alteri suus est Alcoranus: Unus suam condidit legem, cui aliquid immiscuit ex lege Dei; alter eadem ratione suam fabricatus est legem. Si vos certos esse creditis de bonitate vestræ religionis, sequendo Christum Jesum, alii eadem certitudine tenent, tenere se rectum iter, suum sequendo Mahometum, vos putatis decipi ipsos, & ipsi vos decipi putant; nihil ergo certi ex neutra

intueor parte: nihilominus admittis ambo, Deum verum dedisse legem suam Moyse, & per hoc agnoscitis, ipsam bonam esse & sanctam. Hanc nos profitemur, & ideo certi sumus, nos solos bonam, quæ in mundo sit, amplectari religionem; alibi non video nisi jurgia & incertitudinem.

Bonus noster Ecclesiasticus, qui vehementer commoveri sentiebat cor suum ex instituta æquiparatione Mahometi cum Jesu Christo, filio sermonis abreptus, & sancto animatus zelo affatur ipsos: O quam manifestè vestram declaratis imbecillitatem, eòsque redacti in angustias, ut in succursum evocetis ipsos Turcas. Ah! itane! tanta est vestra cœcitas, ut non videatis, tantam esse oppositionem inter Christum Jesum & Mahometum, quanta est inter lucem & tenebras? an creditis, tam indignâ, tamque nefandâ comparatione vos obscuraturos gloriam, vel imminuturos excellentiam Christi Jesu? prorsus ex adverso, vos opponitis album nigro, ubi magis quàm unquam ipsorum apparet differentia: Nunquam magis aut meliùs relucet splendor infinitæ sanctitatis Jesu Christi, quàm quando opponitur brutalitati & turpitudini dogmatum Mahometi, cum manifeste-

Magna inter ipsos oppositio.

nifestum omnino fit, unum non studere, nisi quâ ratione immergat homines carni, ut efficiat ipsos bestias; & alterum ex opposito non contendere, nisi quâ ratione attollat animas supra sensus, ut homines vivere faciat velut Angelos corporis expertes.

Mahomet nunquam collinavit ad instituendum aliquam religionem, sed Monarchiam.

Nunquam, ut veritati adstipuler, Mahometo fuit animus instituendi aliquam religionem, quæ collinaret ad honorandum DEum & perficiendum animas, sed ad stabiliendum potentem quandam Monarchiam, cujus possessione longè latèque dominaretur in orbe, Et Jesus Christus econtra nunquam versabat consilia erigendi imperium quoddam temporale, sed sanctam aliquam instituendi religionem, quæ non tenderet, nisi ad honorandum summè DEum, & sanctificandum animas.

Jesus Christus & Mahomet usi sunt medijs omninò contrariis. Mahomet, cum proposuerit sibi finem, qui est totus naturalis, arripuit media proportionata, quæ naturalia quoque sunt, quæq; in omnibus lenocinantur quidem propensionibus humanis, sed quod spiritale est, quòdque at tollere posset animam supra terram, totum destruunt ac convellunt. At Jesus Christus econtrà, cum præfixerit sibi finem prorsùs supernaturalem, adhibuit media quoque proportionata, quæ prorsùs divina sunt, ad destruendum omne id, quod est corporale, ad oppugnandas inclinationes natu-

rales, & subruendum id omne, quod relinquere ipsis posset vel minimum affectum erga res omnes terrenas. Si Mahomet prosperum assecutus est eventum, magnamque sibi conflavit sectam humanò modò per ea, quæ arripuit media; Christus Jesus ergò non debebat humanò modò auspiciatum obtinere successum, nec sibi acquirere multos sectatores, per ea, quibus est, media, cum hæc illis omninò sint contraria. Sed uterque auspiciato potitus est eventu; uti constat, per media prorsùs opposita, cum nonnisi oppositos sibi fines haberent præfixos.

Mirum non est, si Mahomet viâ naturalì comparaverit sibi innumerabilem multitudinem sectatorum, cum omnia, quæ ipsis proposuit, sint ejusmodi, quæ naturales ipsorum demulceant inclinationes; promittit ipsis magnificentiam, potentiam, divitias, honores, voluptates, nec vel unicam interdicit ipsis sensuum voluptatem, sed potiùs spondet paradysum sensuum oblectationibùs resectum, ubi referant omnes, quò sibi faciant satis. Et videre, quòd omnes adhæreant ipsi, nihil completitur prodigii; sed ingens sanè prodigium foret, si ipsi non adhererent.

Ut deduceret suos ad finem sibi propositum, abstulit illis cognitionem omnis alterius boni majoris, quòd sibi imaginari poterant, si

mentis

mentis & animæ invigilarent cultura; & ideo interdixit illis omnia literarum studia; utque in maxima viverent ignorantia, incumbere illos voluit iis omnibus, quæ caderent sub sensus; alios quidem artibus mechanicis & negotiationi ad comparandas divitias; alios armis & bello ad obtinendos honores, potentiam & auctoritatem; quâ ratione omnia aufert menti ac animo, & omnia confert sensibus & corpori; sicque omnis ipsorum contentio, intentio, attentio & attentatio non tendunt nisi ad res externas, & sensibiles. Jam videre, quòd in omnibus his prosperâ utantur sorte, adacti facultatibus, honoribus, voluptatibus, potentiâ, nihil arguit portentis; sed portentosum, omninò foret, si hæc non acciderent ipsis ad vota.

Tandem, cum probè nôsset se innumerabiles numeraturum instituti sui asseclas, quibus omnibus arrisura esset hæc vivendi ratio sensibus accepta, instruxit ipsos, ut conservarent se vi ac robore armorum, occidendò inimicos suos, invadendò omnia, quibus satis virium non esset resistendi sibi. Et videre, quòd hæc ratione conservati sint, quòd latè suum extenderint imperium, illudque indies adhuc augeant, nihil inusitatum, nihil mirandum est. Alexander & Cæsar, omnésque victores id effecerunt cum Mahomet; & nullus est hominum, qui

id æquè efficere non posset, si easdem in manibus haberet vires.

Sed maximum omninò miraculum est, quòd JESUS CHRISTUS tantam post se trahat multitudinem hominum, omnis conditionis & statûs, non proponendò ipsis nisi res, quæ directè oppugnant inclinationes ipsorum naturales. Quæ promittit illis, sunt humilia-tiones, paupertas, persecutiones, afflictiones, cruces; interdicit ipsis sensuum voluptates, & vult, ut incessanter in suis corporibus circumferant mortificationem; nullam spem illis facit, nisi paradisi cujusdam invisibilis, quò difficilis admodum deducat via, cujus porta arcta sit & angusta, ad cujus ingressum, sicut ipsemet declarat, multi quidem sint vocati, pauci verò admittendi, qui ingenti hæc fruituri sint felicitate. Quâ ratione fieri potuit, ut tanta alliceretur hominum multitudo propositionibus adedò molestis, magisque aptis, ut absterrent omnes, neminem non agerent in fugam? Quis diffitebitur, hoc valdè ingens esse prodigium, cum, humana ratione loquendò, nullum debuisset habere sectatorem.

Ad deducendum suos ad finem sibi propositum non vult, ut cæcò incedant modò, nec prohibet illis instructionem, quâ videant, an benè vel male ipsos deducat; sed potius exigit contrarium, ut exquirant & indagent veritatem: ableget ipsos, ut consulant omnes

Scri-

Mahomet aufert omnia animo, & tribuit omnia corpori.

JESUS CHRISTUS aufert omnia corpori & tribuit omnia animo.

Scripturas de se loquentes, ut ex ipsarum edoceantur testimonio, an ipse sit verus in Lege & Prophetis promissus Messias? interdicit ipsis anxiam circa res mundanas sollicitudinem, & vult, ut primum quarant regnum Dei & iustitiam ejus, suas deserant divitias, cætera relinquunt omnia, ut magis liberè ambulare possint viam Dei & cœli: hæc ratione aufert omnia corpori, & confert illa animo. Jam dicere, quòd ad eò numerosi hominum cœtus amplexati fuerint illa, à quibus naturatam ingentem concipit horrorem, quòdque turmatim, uti patet, ipsius presserint vestigia; quis abnuet id ingens esse prodigium?

Mahomet
obarmat om-
nes suos, &
Jesus Christus
omnes suos
armis exuit.

Denique cum nondum haberet, nisi duodecim Apostolos & tenuem admodum discipulorum gregem, qui erant velut semen totius suæ Ecclesiæ, quam plantabat in terra, exuit ipsos armis prohibet ipsis possidere argentum, sicque dispergit ipsos per universum orbem, velut agnellos, quos mittit inter lupos, cum addito præcepto, ut macerari se sinant, abs eo, quòd vel minimùm resistant, velut innocentes victimæ. An congruum hoc erat medium ad se conservandum, ad se multiplicandum, ad extendendum latè suam, quam instituebat, religionem. Et nihilominus hujus virtute triumphavit de inferno & de mundo, omnibusque potestatibus se ipsi opponentibus, suum-

que per universum orbem stabilivit imperium. Quis negabit hoc insigne fuisse prodigium, luculenter demonstrans ipsius divinitatem. Quis enim efficere hoc potuit nisi Deus omnipotens.

Omni igitur sanæ menti ad-
vertatur velle in comparationem
adducere cum Mahometo Jesum
Christum, sub obtentu, tenere
utrumque ingentem sectatorum
numerum, qui disperiantur inter
se universum quasi mundum; sicut
qui comparare vellet cœlum
cum inferno, ex eo, quòd duæ hæc
sint æternitates, quæ omnes inter
se dividant homines. An majorem
in mundo invenias opposi-
tionem, quàm illam, quæ obser-
vatur in omnibus Jesum Christi
inter & Mahometum?

Mahomet erexit imperium
abundans & potens divitiis, gloria,
voluptatibus, auctoritate,
quòd conservat se armorum vi
ac robore; in omnibus his, nil, nisi
naturale invenias. Jesus Christus
fundavit Ecclesiam, cujus basim
jecit in humilitate, in paupertate,
in afflictione, in submissione,
quæ per suam se conservat patientiam,
in omnibus suis nil nisi,
quod divinum est, occurrit.

Mahomet tradit doctrinam,
quæ nihil in se constringit, nisi
quod naturale est; ipsius cuncta
dogmata sunt sensuum lenocinia,
effata ipsius Ethica non nisi
sunt carnalia, adeoque etiam non
nisi idonea ad edocendum homi-

nes bestiarum agere vitam: ipse utrinque tum è veteri, tum è novo Testamento est suffuratus ad compilandum suum Alcoranum; & quod de suo adjecit, deliria & ridiculæ sunt ineptiæ. JESUS CHRISTUS docuit & condidit legem, quæ tota est supernaturalis, effata ipsius sunt prorsus divina, moralia ipsius, dogmata tam sunt pura, tam sublimia, tamque admirabilia, ut qui solerter adimpleret illa, vitam viveret Angelorum.

Mahomet erat homo brutus, nec unquam aliquod in tota vita sua patravit miraculum. JESUS CHRISTUS est Homo-Deus, qui ingentem maximorum miraculorum accumulavit numerum, quorum veritas tam est explorata, ut negari non possit, cum maximi ipsius inimici horum oculati fuerint testes, nec illa potuerint diffiteri.

Mahomet se firmavit trucidandò inimicos suos: JESUS CHRISTUS firmavit se, permittendò ab inimicis suis trucidari suos. Mahomet fecit id, quod quisvis alius

homo facere potest, lucrari nimirum homines lenocinandò ipsorum inclinationibus: JESUS CHRISTUS fecit, quod nullus alius homo facere potest, allicere nimirum, omnes ipsorum inclinationes opprimendò. Denique nihil conspicitur in Mahometo, nec in lege ejus, nec in Secta ipsius, quod non sit vel naturale, vel vitiosum, vel insulsum: Nihil invenitur in Christo JESU, quod non sit ex opposito totum supernaturale, totum divinum; ipsius lex est perfectissima & sublimissima, quæ unquam data fuerit hominibus; & ipsius Ecclesia tam est sancta, tamque pura, ut non sit perfectio homini possibilis quam ipsa vel non præcipiat, vel non suadeat.

Hæc ratione Secta Mahometi mirificè inservit ad probandam Divinitatem JESU CHRISTI, ob summam oppositionem sanctitatis hujus Dei-Hominis, respectu scelerum monstri hujus infernalis; sicut nunquam apparet melius radiosi decor luminis, quam adductus in comparationem cum tenebris.

ARGUMENTUM.

Quòd nemo hominum in terra magis sit certus, quàm Christianus, Religionem suam esse veram.

ARTICULUS V.

Nil tanti nostra refert, quàm scire, an adoremus Deum verum, an veram profiteamur religionem, & securè ambule-

mus in via salutis nostræ? de super Maximi pon-
incurium esse, maximam argue-
ret vel stupiditatem, vel despera-
tionem, eò quòd nil minùs depen-
deat ab hoc, quàm vel felicitas,
vel